

Lapszemle — ferde szemmel

Az Új Magyarországon Varga Károly bátorkodott nyílt levelet intézni a Rádió elnökehez, melyben kifogásolta a reggeli lapszemle nyilvánvaló egyoldalúságát a kormánnyal és a vele rokonszenvező, a valóságát tájékoztatásra törekvő lapokkal szemben, ha egyáltalán tudomást vesznek róluk. Javaslatot is tett a probléma megoldására, de süket fülekre talált. A mundér becsületét védve az elnök így érvelt: „A napi munka során követhetünk el hibákat, de hogy összességében lapszemléink megfelelnek-e a tárgyilagosság követelményeinek, annak megítélését jobb lenne független közvélemény-kutatókra bízni, akik a lapokból, a kormánytól, a politikai pártoktól és a Magyar Rádiótól független státusban készíthetnének tartalomelemzést e tárgyban. Ennek eredményére mi is igen kíváncsiak vagyunk.” Úgyes — teszem hozzá már én, Khón bácsi modorában.

Nos, mint tudjuk, Gombár Csaba független (ezért lett ő az elnök), a szemlélő naná, hogy még függetlenebb (ezért szemelget éppen ő), de a lehető legfüggetlenebb a közvélemény-kutató (mert különös vágású ember, nem közönséges anyagból van ő gyúrva). Ez már csak így van egy független országban. (Bár meg-

jegyzem: a függetlenített párttitkár se volt semmi! Ő még Göncz Árpádot, Deutsch Tamást és Kis Jánost is följenyesen maga mögé utasította volna a népszerűségi listán.) Az ördögi kör bezárult. Ez maga a 22-es csapdája. Az eddigiek ismeretében az eredmény nem is lehet kétséges. (Független közvélemény-kutató független szemlélőnek, elnöknek nem farkasa, hiszen már az sem baja, hogy nincs három élete.) Ezért a magam részéről az ünnepélyes eredményhirdetésre egyáltalán nem vagyok kíváncsi. De arra igen, hogy meddig játsszuk még ezt a kisedet játékot, függetlenül a népakarattól és -felségtől?

Seki Eiji, a Japán Császárság budapesti nagykövete — mielőtt hazautazott Antall József kormányfő távol-keleti látogatását előkészíteni — a többi között ezt nyilatkozta a nem is oly rég még a világ proletárjainak egyesülését hirdető napilapnak: „... visszatérve azt a jellemzést adja majd Magyarországról, hogy az ország stabilizálódott, és a nép nagy elszántsággal fáradozik az ország újjáépítésén.” Ej, ej! Hát a nagykövet úr nem olvas tősgyökeres honi újságokat, nem ismeri a tényektől magát nagyvonalúan függetlenítő ellenzék napszakonként kiadott látleteit kiábrándító helyze-

tünkről (hogy például az SZDSZ már rég felmondott a kamikazekormánynak), nem hallott a független közvélemény-kutatók lehengerlően egyöntetű fölméréseiről a nép mérhetetlen csüggedését illetően? Most aztán végképp nem tudom, ki méreget bennünket ferde szemmel.

A szigetországi diplomata még azt is mondta, hogy „Magyarország és Japán földrajzilag távol esik egymástól, ám szokatlanul közeli barátságban vannak: a magyar nép közelebb áll a japán néphez, mint több nem messze fekvő ázsiai ország”. Úgy tetszik, nálunk is ázsiai állapotok uralkodnak, mert a magyar néptől meg a legtávolabb azok állnak, akik elszántan a tokiói beszámoló hitelrontásán fáradoznak. Márpedig engem senki sem győz meg jobban, mint Seki Eiji úr (lélekben tizenötmillió magyar barátja), mert becsületes derülátása hazájának — az adott pénzügyi hitelek, gazdasági támogatások miatt — igen sokba kerül. Ő nem a levegőbe beszél, hanem a zsebébe. Ellentétben a mi, korántsem diplomatikus érzékű kül- és belföldi lejáratóinkkal, borúlátásgerjesztőinkkel, akiknek huhogása hideg nyárról, forró őszyről, vad eszkimógyűlöletünkről, antarktiszi területi követeléseinkről, buddhista kuflu-

sunkról, sárga veszedelemről stb. egyelőre semmibe se kerül...

Elszámolás legkésőbb a következő választáson — a japán—magyar barátság jegyében. A magyar nép türelmes. Mások becsmérlő véleményét is tudomásul veszi, elviseli — kimondani is szörnyű — tiszteletben tartja. Majd megfontoltan dönt, s nem felejt.

Felejthetetlen pár soros költői remek tett közé a Fideszhez közel álló, liberális Magyar Narancs a pápa- („cápa-) látogatás” tiszteletére Eörsi István tollából, mely bizonyára szerves része magasaróptú írói életművének. Íme: „Wojtyła úr, az a gondom, / hogyha Ön hazánkba jön, / költségesebb lesz a kondom, / s kétségesebb az öröm. / Ön mint szex-specialista, / megmondja, mit nem szabad — / készen a tilalmi lista. / s behúrom a farkamat ...”

Ehhez nem szükséges semmilyen bővebb megjegyzés. Ha a művelt nem ütközik profán szervi akadályokba, úgy legyen. Ámen. Bár azt hiszem, fűzfapoétánk fölöslegesen aggódott. A cápáknak van izlésük és gusztusuk, mert ők istennek tetsző állatok. (Amióta persze kiderült, hogy Jézus is szabadelvű, kizárólag magyar narancsot fogyaszt, és már át is lépett a Kereszténydemokrata Néppártból az SZDSZ-be, nem tudom, nem módosította-e az álláspontját.) Az óriás cápát (Selache maxima) Eörsi helyében azonban óvatossan elkerülném, mivel a legapróbb méretű táplálékot kedveli.

MENYHÁRT LÁSZLÓ

Előzmény: Magyar Narancs, 1991.08.08. Eörsi István: Látogatás előtt

HETI MAGYARORSZÁG 1991. szeptember 6. • 3